

Γεώργιον καὶ τὸν χαράβδιον Κυ
βερνητήν, τὸν στοργικὸν πάτέρα
δύον τῶν Ἐλλήνων, τὸν Ι. Μετα-
ξάν. Οἱ αποθεωτικοὶ ἑρτασμοὶ δό-
ποντος συνεκλόνησεν δόλους τοὺς
κατοίκους τῆς Θρακικῆς περιοχῆς,
εἰναίρεσθαι δεινούλογημένος, δε
δομένου δὲ ταγχύνων γνωστά
τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης
καὶ λατρείας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
πρὸς τοὺς ἐν Θράκῃ σκαπανεῖς
τῆς προοδίας καὶ εὐημερίας τῶν,
τούς διακεκριμένους κέπρωσάν
τοῦ Νέου Κράτους, τὸν Ὑπουρὸν
Γενικὸν Διοικητὴν κ. Π. Κόβδαν
καὶ τὸν λαμπρὸν διοικητικὸν ἐπί-
τελη, Γεν. Γραμ. τῆς Διοικήσεως
κ. Ε. Καλαντῆν.

◆◆◆ ΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΤΗΡ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἐλλάδες ἐ-
στερήθη προχές ἐνδός ἐν τὸν πλεῦν
διακεριμένων τεκνῶν την, ἐνες
πραγματικὰ οὐρανοῦ καὶ υπερέου
μερφῶσες· Ἱεράρχου, τεῦ Σεβα-
σμωτατοῦ Μαρτυρείας καὶ Θρησκε-
Αὐδίμενο. Οἱ μεταστοῖς πλεῦν μικ-
τέρουσσας ἐκκλησιαστικῆς φυσιογνω-
μικῆς καὶ ποτεστιν τεῦ δραστοῦ,
ἐθνικῆς κατοικινωνικῆς, ἀπέδειμον
αὐτοῖς τὸν κερυκρίαν, πιευ-
ματικῶν ποιεῖν τοῦ Ἐθνοτοῦ.
Ἡ ἀνάλιτια τοισύτου Ἱεράρχου ε-
φιεῖ δὲ τας εὐαγγελάρωνταν
καὶ μεταξὺ τεῦ Ἐλληνικοῦ λαοῦ
καὶ δικαίου τὸ χριστιανισ-
μον κεινὸν τῆς Κομοτηνῆς καὶ
πειραιείων μεταβιβάστατον πεν-
θεοῦς καὶ δύνης δὲ παροκειμένης
τὴν ἐκφράντα τοῦ θεοφενεύστου πνεού-
ματικού πατροῦ.

◆◆◆ ΤΟ ΣΥΝΔΡΙΟΝ

Τὸ συγκλήθην ἐν Ἀθηναῖς Πα-
νελλήνιον Γεωργικὸν συνέδριον
απετέλεσε σταθμὸν εἰς τὴν ἔξαλι-
ξιν τῶν γεωργικῶν πραγμάτων
τῆς χώρας καὶ οὐδέτερος πρέπει νά
αμφιβάλῃ διτὶ θα προσγάγῃ σημα-
τικῶς πρὸς τὴν λοιπὴν τοῦ δια τὰ
ἔκρημη γεωργική ζητήματα.
Οἱ λγαρικοὶ κόδοις χάρις εἰς
τὸ στοργικὸν ἐνδιφέρον τῆς Ἐθ-
νικῆς Κυβερνήσεως ἀπόλαμψαν
ἡδη τὸν σγαθῶν μιας τεραστίας
εὐρεγύτικης προσποδείας, ἡ οποία
οὐδέποτε ἀλλοτε εἶχε σημειωθῆ-
εις τὴν ἀγροτικὴν ζῶν της Ἐλ-
λάδος. Άλλωστε τὸ γεωργὸς διτὶ
οἱ γεωργικοὶ συντριπτοί ποιεῖ-
σκατηρίο τοῦ ἐρτασμοῦ τῆς ἐπε-
τείου τῆς 4ης Αὐγούστου, ἔξεδη-
λωσαν κατὰ τὸν πλέον πονηρού-
κον τρόπον τὰ οἰσθήματα τῆς εὐ-
γνωμοσύνης τῶν πρὸς τὴν Κυβέ-
ρην, εἶναι ἀρκετὰ ἐνδεκτικὸν
τὸν ἐπικρατησμὸν σκέψεων καὶ
συμπερασμάτων ἐπ' ἄγαθῷ τῆς
γεωργικῆς τάξεως.

◆◆◆ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Τὰ Θρακικὰ νειάτα τὸ ἔδει-
ζεν για μια ἀκόμη φοράστων πρα-
τέωσαν τοῦ Ἐλληνικοῦ Κράτους
ἐπ' εύκαιρια τεῦ μεγαλειώδους ἐρ-
τασμοῦ τῆς ἰστορικῆς ἐπετείου.

Τόσον εἰ λυγερές καὶ δύσμορφες;
Θρακινοτερεύεται πούνχορευσαν μέ-
τας γραφίκας τῶν ἐνέμυκοις τεῦ
χερεῦς τῆς; ἐνδέξειν κύτης Ἐλλήνων
καὶ γανίκες εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν στά-
διον, δεσμοκαίοις φωλαγγίται τῆς Ἐ-
θνικῆς Νεολαίας μὲ τὸ ὄπρενωπο
παρθετήμα τεῦ, ἀποσπάσαν δόλου
τὸν θυμωμόν καὶ τὰ χειροκρότη-
ματα τῶν χιλιάδων τοῦ λαοῦ καὶ
τῶν ἐπισήμων. Εὔγε τους, Στα ρου
σά νειάτα τῆς Θράκης ἀξίζει κακε-
λπανος ἀπὸ δλούς μας.

····· μας τα ενού
συμπληρώσει διετίας ἀπὸ την
Ιστορική: ήμερας τῆς 4ης Αὐ-
γούστου 1936.

Ἡ Κομοτηνὴ παρδούσιαστεν
δῶλως πανηγυρικὴν δψιν. Ἀπὸ
τοῦ ἑνὸς ἄλερον μέχρι τοῦ ἄλ-
λου παντοῦ ἐκνατίζεν ἡ κνα-
ντεία κος, Δημόσιο, δημοτικό
καὶ ίδιωτικά καταστήματα καὶ
τὸ σύνολο, σχεδὸν τῶν οίκων
ησαν σημειοτοίστιστα. Εἰς πολ-

απομον καὶ τα περιφροστημα-
τε τοῦ κοινοῦ, Ἐκ δὲ τῶν
Προαπόλεων ωμλησσοῖς δίλγων
ἄλλ' ἐξαιρετικὰ πατριωτικῶν
λόγων, ὁ σάχηγος τῶν κ. Οφ
φανούδακῆς,

Ἄκολούθως ἡ μουσικὴ τοῦ
Δήμου περιεχομένη εἰς τὴν
πόλιν ἐπιανίζει διάφορο, α ἐμβά-
θησια. Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν κι-
νηματογράφον ·· Αττικὸν ·· ἐδό-
θη δωρεάν διὰ τὸ κοινὸν κινη-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἄξιότιμε κ. Ἀναπληρωτά
τοῦ Γενικοῦ Διικητοῦ, ἀξιό-
τιμε κ. Μέραρχε, πανοσιόλε-
γιώτατε, σγαπτοῖ συμπε-
λῆται,

Συντηληρούνται σήμερον δύο
εἴτε ἀπὸ τῆς Ιστορικῆς ἐκείνης
ημέρας τῆς 4ης Αὐγούστου 1936,

λέται καὶ εκπινδούετο να ποια
στροφὴ ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς
οἰκουμενικῆς ὁμογενείας καὶ τῆς
αναπτυξιακῆς ἐπιβούλης, κατέ-
λυσε ἓντος τὸν διαβούλον καὶ
πολιτικά πάθη τὸ όποια τὸν
επεισόδεον ἐκάπιεν δῆλον τὴν
πόστιν πού πρέπει νά ἔχῃ ὁ πο-
λίτης εἰς τὸ τόπον τοῦ καὶ τὰ
πεποιημένα του. Ἐν τῷ μετα-
βού δὲ ἔχθοδος τῆς πολιτισμένης
ἀνθρωπότητος, ὁ κοινωνι-
κός, κατοικήσωσας νά ἐπεκτεί-
νη τοὺς πλοκάμους του παν-
τοῦ ἀνέμενε τὴν εῦθετον στιγ-
μὴν διὰ νά μεταβάλῃ τὴν Ἐλ-
λάδα εἰς ἐρείπιον.

Τὴν ἀνέμενεν ἀλλὰ δὲν ἥλθε,
Μία μορφὴ ὑψηλὴ αἰφνίδη, ἡ-
πλωσε στιβιόντα κεῖσα καὶ ἀ-
νεγάλτιστος τὸν ἐπερχόμενον δῆλο
θνον. Μίαν νίντα ἐκοστησαν
τὰ τύμπανα τῆς νέας ἐθνεγερ-
σίας. Σιδηρὸς θέλητης καθήλω-
σε τὰ μίσθισα δργανα τὸν
ζένων κεανγή ἐκάλεσε τὸν
λαὸν εἰς νέους ἀγδνας, εἰς
τοὺς ἀγδνας διὰ τὴν σητηγίαν
καὶ τὴν ἀναγέννησιν. Ἡ μο-
ρφή, ἡ σιδηρὸς κείσι, ἡ μεγαλό-
πνους κεανγή τοῦ Ἐθνικοῦ

Πρὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1936
τὴν τύχην τῆς ἀλλάδης ἐξ
οὐδιαζον διφορά κομματα, μόνον
σκοπὸν ἔχ ντη την διά-
παντος μέσον, θεατικὸν καὶ ἀ-
θμτον, καταληψιν τῆς ἔξιν
ιοίας. "Σλειπε ἀπὸ τὸ πολι-
τικὸν διαντερεῖα ἐκεί
νη πνοή πού πρέπει νά διασο-
νηδούσις, δ. λον νά διευθύνοντα
τύχας λαῶν καὶ μάλιστα λαῶν,

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Οι χαριτωμένες Θρακιωτοπούλες πού μὲ τὴν ώσταίν τους σηματικούς τοὺς γραφικούς χορούς τῶν ἀπέσπασαν δόλον τὸν θυμωμόν τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ κοινοῦ τοῦ Αθηναϊκοῦ Σταδίου.

λά σημεία είχον ἀνηρεθῆ εἰ-
κόνες τῆς Α. Μ. τοῦ Βισιλέως καὶ
τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου
I. Μεταξά. Ήταν τα κεντρικά ση-
μεῖα τῆς πόλεως είχον στηθῆ
μεγαλοφρετές αψίδες μὲ φω-
τεινάς ἐπιγραφές αἱ ὀποῖαν αἱ συρ-
ρούσιστα δόλον καὶ συρ-
ρούσιστα.

Ταχινή της 4ης Αὐγούστου· Τοια-

ται ἐπιγραφαὶ μικραὶ καὶ μεγά-

λαὶ εἰκόνας τοῦ Βισιλέως

καὶ μὲ εἰκόνας το

